

อนุสัญญาว่าด้วย งานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานทำงานบ้าน

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งคณะประสานงานของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดให้มีการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา และ
ได้ประชุมกันในการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศสมัยที่๑๐๐ เมื่อวันที่
๑มิถุนายน ๒๕๕๔ และ
ได้ใส่ใจถึง ภารกิจขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในการส่งเสริมงานที่มีคุณค่าแก่คนทั้งปวง
โดยการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายของปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการ
ทำงานและปฏิญญาว่าด้วยความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อโลกาภิวัตน์ที่เที่ยงธรรมขององค์การ
แรงงานระหว่างประเทศ และ
ได้ตระหนักถึง การมีส่วนร่วมช่วยเศรษฐกิจโลกของคนงานทำงานบ้าน อันรวมถึงการเพิ่มโอกาสการทำงาน
โดยได้รับค่าตอบแทนของคนงานชายและหญิงที่มีภาระครอบครัว ขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้นใน
การดูแลประชากรสูงวัย เด็กและผู้พิการ และการโอนถ่ายทรายได้จำนวนมหาศาลภายในประเทศ
และระหว่างประเทศ และ
ได้คำนึงว่า งานบ้านยังคงได้รับการประเมินค่าที่ต่ำและถูกมองข้าม ทั้งเป็นงานที่คนทำงานส่วนใหญ่เป็น
เพศหญิง และเด็กหญิง ซึ่งมีหลายคนที่เป็นผู้อพยพ หรือเป็นสมาชิกของชุมชนที่ถูกเอารัดเอา
เปรียบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกลุ่มที่ง่ายต่อการถูกเลือกปฏิบัติด้านการจ้างงานและงานต่างๆ
และง่ายต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และ
ได้คำนึงเช่นกันว่าในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ ที่โอกาสสำหรับการจ้างงานในระบบมีน้อยใน
อดีต คนงานทำงานบ้านถือเป็นกำลังแรงงานอันเป็นสัดส่วนที่สำคัญของประเทศ ยังคงถูกจัดไว้ใน
กลุ่มคนงานที่อยู่ชายขอบมากที่สุด
ได้ระลึกว่า อนุสัญญาและข้อเสนอแนะด้านแรงงานระหว่างประเทศบังคับใช้กับคนงานทั้งปวง รวมถึง คน
งานทำงานบ้าน เว้นเสียแต่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น
ได้สังเกตถึงความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับคนงานทำงานบ้านของ อนุสัญญานับที่ ๙๗ ว่าด้วยการอพยพ
ย้ายถิ่นเพื่อการจ้างงาน (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) พ.ศ. ๒๔๙๒ (ค.ศ. ๑๙๔๙) อนุสัญญานับที่ ๑๔๓ ว่า
ด้วยคนงานอพยพ (บทบัญญัติเสริม) พ.ศ. ๒๕๑๘ (ค.ศ. ๑๙๗๕) อนุสัญญานับที่ ๑๕๖ ว่าด้วยคน
งานที่มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว พ.ศ. ๒๕๒๔ (ค.ศ. ๑๙๘๑) อนุสัญญานับที่ ๑๘๑ ว่าด้วย
หน่วยงานจัดหางานเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๐ (ค.ศ. ๑๙๙๗) ข้อเสนอฉบับที่ ๑๙๘ ว่าด้วยความสัมพันธ์
ในการจ้างงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ (ค.ศ. ๒๐๐๖) รวมถึงกรอบพหุภาคีว่าด้วย การอพยพแรงงาน: หลัก
การและแนวปฏิบัติที่ไม่เป็นข้อผูกมัดเพื่อวิธีการที่คำนึงถึงเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานในการอพยพ
แรงงาน และ
ได้ตระหนักถึง เงื่อนไขพิเศษที่เกิดขึ้นจากการทำงานบ้าน ซึ่งทำให้ต้องมีมาตรฐานเฉพาะสำหรับคนงาน
ทำงานบ้าน เพิ่มเติมจากมาตรฐานทั่วไป และทำให้คนงานทำงานบ้านได้ใช้สิทธิของตนอย่างเต็มที่ และ
ได้ระลึกถึงตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่า
ด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อนุสัญญา
ระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย

การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร โดยเฉพาะพิธีสารประกอบอนุสัญญาดังกล่าวคือ พิธีสารเพื่อป้องกัน ปรามปราม และ ลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะกับผู้หญิงและเด็ก และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบการนำเข้าคนงานอพยพทางพื้น ดิน ทางทะเล และทางอากาศ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ ของคนงานอพยพ และสมาชิกครอบครัว

ได้ตกลงกันเรื่องการกำหนดข้อเสนอบางประการในเรื่องงานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานทำงานบ้าน ซึ่ง เป็นหัวข้อที่สี่ของวาระการประชุมของสมัชชาการประชุมนี้

ได้กำหนดว่าข้อเสนอจะต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

ได้รับรองอนุสัญญาต่อไป นี้ ซึ่งเรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วยคนงานทำงานบ้าน ค.ศ. ๒๐๑๑ เมื่อวันที่ สิบหก เดือนมิถุนายน ของปีคริสต์ศักราชสองพันสิบเอ็ด

มาตรา ๑

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

- (ก) คำว่า “งานบ้าน” หมายถึง งานที่ทำใน หรืองานที่ทำเพื่อครัวเรือนเพียงครัวเรือนเดียว หรือหลายครัว เรือน
- (ข) คำว่า “คนงานทำงานบ้าน” หมายถึง บุคคลใดก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานบ้าน ตามที่มีความ สัมพันธ์ในการจ้างแรงงาน
- (ค) บุคคลที่ทำงานบ้านเพียงบางโอกาสหรือนานๆครั้ง และไม่ได้เป็นไปเพื่อการอาชีพไม่ถือเป็นคนงาน ทำงานบ้าน

มาตรา ๒

๑. อนุสัญญาต้องบังคับใช้กับคนงานทำงานบ้านทุกคน

๒. รัฐสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้ว ภายหลังจากการปรึกษาหารือกับผู้แทนฝ่ายข้างมากของ องค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานและองค์กรผู้แทนของคนงานทำงานบ้านและ ของนายจ้างของคนงาน เหล่านั้นหากมีองค์กรดังกล่าวอยู่ สามารถยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน

(ก) กับคนงานบางประเภทที่ได้รับการคุ้มครองที่เท่าเทียมกันเป็นอย่างน้อยอยู่แล้ว

(ข) กับคนงานบางประเภท หากการบังคับใช้จะก่อให้เกิดปัญหาพิเศษต่อลักษณะเฉพาะของคนงานนั้น

๓. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ประสงค์จะปฏิบัติตามความซึ่งวรรคก่อนนี้ให้สามารถกระทำได้ ต้องระบุถึง ประเภทเฉพาะของคนงานที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าวและเหตุผลในการยกเว้นไว้ในรายงานฉบับแรกเรื่อง การปฏิบัติตามอนุสัญญา ภายใต้มติตรา ๒๒ แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และชี้แจงถึง มาตรการใด ๆ ที่นำมาดำเนินการ เพื่อขยายขอบเขตการปฏิบัติตามอนุสัญญากับคนงานที่เกี่ยวข้องนั้น ไว้ในรายงานฉบับต่อมา

มาตรา ๓

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คนงานทำงานบ้านทุกคนจะได ้รับการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนงานทำงานบ้านตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้อย่างมี ประสิทธิภาพ

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนงานทำงานบ้าน ซึ่งกำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ นี้โดยคำนึงถึง ส่งเสริมและตระหนักในเรื่องหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน ดังต่อไปนี้

- (ก) เสรีภาพในการสมาคมและการยอมรับสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรองอย่างมีประสิทธิภาพ
- (ข) การขจัดทุกรูปแบบของแรงงานบังคับและการเกณฑ์แรงงาน
- (ค) การยกเลิกการใช้แรงงานเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ
- (ง) การขจัดทางเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ

๓. ในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่ทำให้มั่นใจว่าคนงานทำงานบ้านและนายจ้างได้มีเสรีภาพในการสมาคมและการยอมรับสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรองอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น รัฐสมาชิกต้องคุ้มครองสิทธิของคนงานและนายจ้างของคนงานทำงานบ้านในการก่อตั้งองค์กรและ เข้าร่วมองค์กร สหพันธ์และสมาพันธ์ต่างๆ ตามที่คนงานและนายจ้างประสงค์ ทั้งนี้ ตามกฎระเบียบต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดอายุขั้นต่ำที่อนุญาตให้ทำงานบ้านได้ ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๘ ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ พ.ศ. ๒๕๑๖ (ค.ศ. ๑๙๗๓) และอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๒ ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๒ (ค.ศ. ๑๙๙๙) และไม่ควรถ่ำกว่าที่กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศได้กำหนดไว้สำหรับผู้ทำงานรับค่าจ้างโดยทั่วไป

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องทำให้มั่นใจได้ว่า งานบ้านจะไม่ใช่เหตุให้คนงานทำงานบ้านซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือมากกว่าอายุขั้นต่ำของการจ้างงานต้องเสียโอกาสหรือถูกรบกวนในเรื่องการศึกษาและการฝึกอาชีพ

มาตรา ๕

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานทำงานบ้านได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพให้พ้นจากการล่วงละเมิดและการคุกคามในทุกรูปแบบ

มาตรา ๖

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานทำงานบ้านได้รับเงื่อนไขการจ้างงานที่เป็นธรรม ตลอดจน มีสภาพการทำงานที่มีคุณค่า เช่นเดียวกับผู้ทำงานรับค่าจ้างทั้งปวง และมีการดำรงชีพอย่างมีคุณค่าโดยคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลหากต้องอยู่อาศัยในครัวเรือนของนายจ้าง

มาตรา ๗

รัฐสมาชิกต้องดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่า คนงานทำงานบ้านได้รับแจ้งให้ทราบเรื่องเงื่อนไขและสภาพการจ้างงาน โดยวิธีที่เหมาะสม ตรวจสอบได้ และสามารถเข้าใจได้ง่าย หากเป็นที่ต้องการและเป็นไปได้ อาจทำเป็นสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบแห่งชาติ หรือข้อตกลงร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของนายจ้างและของคนงาน
- (ข) ที่อยู่ของสถานที่ทำงานเป็นการประจำหรือสถานที่ทำงานอื่นๆ
- (ค) วันเริ่มทำงานและระยะเวลาของสัญญาจ้างหากสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาตามช่วงเวลา
- (ง) ประเภทของงานที่ต้องทำ
- (จ) อัตราค่าตอบแทน วิธีการคำนวณค่าตอบแทน และรอบระยะเวลาการจ่ายค่าตอบแทน

- (ฉ) ชั่วโมงทำงานปกติ
- (ช) วันหยุดพักผ่อนประจำปี เวลาพักระหว่างวัน และวันหยุดประจำสัปดาห์
- (ซ) การจัดหาอาหารและที่พักให้ หากมี
- (ฅ) ช่วงเวลาทดลองงาน หากมี
- (ฌ) เงื่อนไขในการส่งตัวกลับ หากมี และ
- (ฉม) เงื่อนไขต่างๆเกี่ยวกับการยุติการจ้างงาน รวมถึงช่วงการบอกกล่าวล่วงหน้าทั้งจากคนงานหรือนายจ้าง

มาตรา ๘

๑. กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศต้องกำหนดว่า คนงานทำงานบ้านที่เป็นผู้อพยพจากประเทศหนึ่งซึ่งได้รับการว่าจ้างไปทำงานเป็นคณงานทำงานบ้านในอีกประเทศหนึ่งต้องมีการเสนองานเป็นหนังสือหรือ สัญญาเป็นหนังสือซึ่งสามารถใช้บังคับได้ในประเทศที่ต้องไปทำงานโดยระบุสภาพและเงื่อนไขการจ้างงาน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ ก่อนการข้ามเขตแดนมาทำงานบ้านตามสัญญาหรือข้อเสนอ

๒. บทบัญญัติในวรรคก่อนหน้านี้จะไม่ใช้บังคับกับคณงานที่เคลื่อนย้ายได้โดยเสรีตามข้อตกลงระดับพหุภาคี ระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค กฎต่างๆตามกรอบการบูรณาการเชิงเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

๓. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรร่วมมือกันเพื่อทำให้มั่นใจว่าจะมีการนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปใช้กับคณงานทำงานบ้านที่เป็นผู้อพยพอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดไว้โดยกฎหมาย กฎระเบียบ หรือมาตรการใดๆถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิของคณงานทำงานบ้านในการถูกส่งตัวกลับเมื่อสิ้นสุดสัญญาการจ้างงานที่คณงานได้ถูกว่าจ้างมา

มาตรา ๙

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คณงานทำงานบ้าน

- (ก) มีอิสระในการต่อรองกับนายจ้างหรือผู้ที่จะเป็นนายจ้างในอนาคตว่าจะพักอาศัยในครัวเรือนของนายจ้างหรือไม่
- (ข) ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในครัวเรือนของนายจ้าง จะไม่ถูกผูกมัดให้ต้องอยู่ในครัวเรือนของนายจ้างหรืออยู่กับสมาชิกครอบครัวของนายจ้าง ระหว่างช่วงการหยุดพักประจำวัน การหยุดพักประจำสัปดาห์ หรือการหยุดพักผ่อนประจำปี
- (ค) มีสิทธิที่จะเก็บเอกสารเกี่ยวกับการเดินทางและบัตรประจำตัวไว้กับตนเอง

มาตรา ๑๐

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ชั่วโมงการทำงานปกติ ค่าตอบแทนการทำงานล่วงเวลา ระยะเวลาการหยุดพักประจำวัน ระยะเวลาการหยุดพักประจำสัปดาห์ และการหยุดพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าตอบแทนของคณงานทำงานบ้านจะไม่ด้อยไปกว่าของผู้ทำงานรับค่าจ้างอื่น ๆ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแห่งชาติโดยคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษของงานบ้าน

๒. การหยุดพักประจำสัปดาห์ต้องมี ๒๔ ชั่วโมงติดต่อกันในทุก ๆ รอบเจ็ดวันเป็นอย่างน้อย

๓. ช่วงระยะเวลาที่คณงานทำงานบ้านไม่มีอิสระที่จะใช้เวลาตามความต้องการของตน และต้องอยู่ประจำในครัวเรือนของนายจ้างเพื่อรอรับคำสั่งงานนั้น ให้ถือเป็นชั่วโมงการทำงานตามกรอบของกฎหมายหรือกฎระเบียบภายในประเทศ ข้อตกลงร่วม หรือวิธีการอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามแนวปฏิบัติภายในประเทศ

มาตรา ๑๑

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คนงานทำงานบ้านได้รับค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย หากมีการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวไว้ และมีค่าตอบแทนที่กำหนดขึ้นโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติทางเพศ

มาตรา ๑๒

๑. ค่าจ้างของคนงานทำงานบ้านต้องจ่ายให้แก่พวกเขาโดยตรง ในรูปของเงินตราที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย และจ่ายให้เป็นรอบเวลาที่สม่ำเสมอ แต่ต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง แต่อาจมีการจ่ายค่าจ้างโดยใช้การโอนเงินทางธนาคาร เชื่ครณาการ เชื่ครณาณัติ การส่งจ่ายทางไปรษณีย์ หรือรูปแบบการจ่ายเงินอื่นๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากมีการกำหนดไว้ในกฎหมาย กฎระเบียบภายในประเทศ หรือข้อตกลงร่วม ทั้งนี้ โดยความยินยอมของคนงานที่เกี่ยวข้อง

๒. กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ ข้อตกลงร่วม คำตัดสินชี้ขาดสามารถกำหนดให้แบ่งค่าตอบแทนบางส่วนในจำนวนที่จำกัดไว้มาจ่ายเป็นสิ่งของให้แก่คนงานทำงานบ้านได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าที่ปฏิบัติกับคนงานรับค่าจ้างในกลุ่มประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ ให้มีการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า สิ่งของที่จ่ายให้ซึ่งคนงานได้ตกลงรับนั้น เพื่อการใช้เป็นส่วนตัวและมีประโยชน์ต่อคนงาน รวมทั้งมูลค่าของสิ่งของนั้นเป็นธรรมและมีความเหมาะสม

มาตรา ๑๓

๑. คนงานทำงานบ้านแต่ละคนมีสิทธิในสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัย รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ตามกฎหมาย กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของงานบ้าน เพื่อให้มั่นใจได้ถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานของคนงานทำงานบ้าน

๒. มาตรการต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรคก่อนหน้านี้ ข้างต้นสามารถนำไปบังคับใช้ให้มีความคืบหน้าได้ โดยการปรึกษารื้อกับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและองค์กรคนงาน และองค์กรของคนงานทำงานบ้านและองค์กรของนายจ้างของคนงานทำงานบ้าน หากมี

มาตรา ๑๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม ตามกฎหมาย และกฎระเบียบแห่งชาติ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของงานบ้านเพื่อให้มั่นใจว่าคนงานทำงานบ้านอยู่ในสภาพต่างๆที่ไม่ต่ำกว่าผู้ทำงานรับค่าจ้างอื่นๆในด้าน การคุ้มครองด้านความมั่นคงทางสังคม รวมถึง เรื่องความเป็นมารดา

๒. มาตรการต่างๆที่ระบุในมาตราก่อนหน้านี้สามารถนำไปบังคับใช้ให้มีความคืบหน้าได้โดยการปรึกษารื้อกับผู้แทนนายจ้างและคนงานเสียงข้างมาก และองค์กรของคนงานทำงานบ้านและองค์กรของนายจ้างของคนงานทำงานบ้าน หากมี

มาตรา ๑๕

๑. เพื่อเป็นการคุ้มครองคนงานทำงานบ้านรวมถึงคนงานทำงานบ้านที่เป็นผู้อพยพซึ่งถูกจัดหาหรือรับสมัครโดยหน่วยงานจัดหางานเอกชน จากการกระทำการล่วงละเมิดต่างๆ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้อง

(ก) กำหนดเงื่อนไขการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานจัดหางานเอกชนทั้งหลายที่รับสมัครงานหรือจัดหางานคนงานทำงานบ้านให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติ

(ข) ทำให้มั่นใจถึงกระบวนการและเครื่องมือที่มีอยู่ว่าเพียงพอสำหรับการสอบสวนคำร้องทุกข์ ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำการล่วงละเมิด หลอกลวงต้มตุ๋น จากการกระทำของหน่วยงานจัดหางานเอกชนต่อคนงานทำงานบ้าน

(ค) รับรองมาตรฐานต่างๆตามที่เหมาะสมและจำเป็นตามกรอบอำนาจทางกฎหมาย และโดยความร่วมมือกับรัฐสมาชิกอื่นๆตามความเหมาะสม เพื่อจัดให้มีการคุ้มครองและป้องกันการล่วงละเมิดคนงานทำงานบ้านที่ได้มีการรับสมัครงานหรือจัดหางานในเขตอาณาของตนโดยหน่วยงานจัดหางานเอกชนทั้งหลาย ทั้งนี้รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบซึ่งกำหนดข้อผูกมัดของหน่วยงานจัดหางานเอกชนและครัวเรือนต่อคนงานทำงานบ้านและกำหนดบทลงโทษ และข้อห้ามหน่วยงานจัดหางานเอกชนที่ได้มีการกระทำอันเป็นการหลอกลวง และล่วงละเมิด

(ง) พิจารณากรณีที่คนงานทำงานบ้านได้รับการสมัครงานจากประเทศหนึ่งเพื่อไปทำงานยังอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งรวมไปถึงกรณีข้อตกลงตามกรอบพหุภาคี ทวิภาคี ภูมิภาค เพื่อป้องกันการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดและการหลอกลวงต้มตุ๋นในการรับสมัครงาน การจัดหางานและการจ้างงาน และ

(จ) ทำให้มั่นใจว่าค่าธรรมเนียมของหน่วยงานจัดหางานจะไม่ถูกนำไปหักจากค่าตอบแทนของคนงานทำงานบ้าน

๒. เพื่อให้เกิดผลตามบทบัญญัติแต่ละข้อในมาตรานี้ รัฐสมาชิกต้องมีการปรึกษากับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง และองค์กรตัวแทนของคนงานทำงานบ้านและผู้แทนของนายจ้างของคนงานทำงานบ้าน หากมี

มาตรา ๑๖

รัฐสมาชิกต่าง ๆ ต้องดำเนินมาตรการต่างๆตามกฎหมาย กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าคนงานทำงานบ้านทั้งปวง ทั้งโดยตนเองและโดยผู้แทนของคนงานเหล่านั้น จะสามารถเข้าถึงกระบวนการในการดำเนินการทางศาลสถิตยุติธรรม หรือกลไกในการยุติข้อพิพาทอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ด้อยไปกว่าคนงานทั่วไป

มาตรา ๑๗

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดเครื่องมือเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่เข้าถึงได้และมีประสิทธิภาพเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการที่มีความสอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบในการคุ้มครองคนงานทำงานบ้าน

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องพัฒนามาตรการและนำไปปฏิบัติเพื่อการตรวจแรงงาน การบังคับใช้กฎหมาย และการลงโทษ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษของงานบ้าน ทั้งนี้ตามกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติ

๓. เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติ มาตรการดังกล่าวต้องระบุเงื่อนไขที่สามารถเข้าไปในครัวเรือนได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนบุคคล

มาตรา ๑๘

รัฐสมาชิกต้องนำบทบัญญัติของอนุสัญญาไปปฏิบัติโดยการปรึกษาหารือกับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง โดยกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อตกลงร่วม หรือมาตรการอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับ

แนวปฏิบัติภายในประเทศ โดยการขยายขอบเขตหรือการปรับใช้มาตรการต่าง ๆ ที่มีในปัจจุบันให้ครอบคลุมไปถึงคนงานทำงานบ้าน หรือโดยการพัฒนามาตรการเฉพาะต่าง ๆ สำหรับคนงานทำงานบ้านตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๙

อนุสัญญาต้องไม่ส่งผลกระทบต่อบทบัญญัติทั้งหลายภายใต้อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ ที่เป็นคุณต่อคนงานทำงานบ้านมากกว่า

มาตรา ๒๐

การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อย่างเป็นทางการ จะต้องเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๒๑

๑. อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลผูกพันเฉพาะกับรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้ให้สัตยาบันที่มีการจดทะเบียน กับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๒. อนุสัญญาฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน นับจากวันที่รัฐสมาชิกสองรัฐได้ให้สัตยาบันที่มีการจดทะเบียนกับผู้อำนวยการใหญ่แห่งสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๓. ดังนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จึงมีผลบังคับใช้กับรัฐสมาชิกใดๆ ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน นับจากวันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกนั้น มีการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๒๒

๑. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปี นับแต่วันแรกที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อการจดทะเบียน การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่มีการจดทะเบียน
๒. รัฐสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้และไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกการให้สัตยาบัน ตามสิทธิในมาตรานี้ ภายในปีที่ถัดจากการสิ้นสุดของระยะเวลาสิบปี ตามที่อ้างถึงในวรรคแรก จะมีพันธะผูกพันกับอนุสัญญาฉบับนี้ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกการให้สัตยาบันภายในหนึ่งปีของช่วงระยะเวลาสิบปีตามข้อกำหนดในมาตรานี้

มาตรา ๒๓

๑. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งต่อรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกรัฐ ถึงการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่ได้รับแจ้งจากรัฐสมาชิก
๒. เมื่อมีการแจ้งให้รัฐสมาชิกทราบถึงการจดทะเบียนลำดับที่สองของการให้สัตยาบันอนุสัญญาที่ได้รับแจ้งจากรัฐสมาชิก ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จะต้องระบุวันที่อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา ๒๔

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งไปยังเลขาธิการใหญ่แห่งสหประชาชาติ ถึงเรื่องการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่จดทะเบียนแล้ว ตามบทบัญญัติในมาตราข้างต้น เพื่อการจดทะเบียน ตามมาตรา ๑๐๒ ของธรรมนูญแห่งสหประชาชาติ

มาตรา ๒๕

เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็น คณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ต้องเสนอรายงานผลการดำเนินงานของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องพิจารณา
ถึงความเหมาะสมในการบรรจุเรื่องการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญาเข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา ๒๖

๑. ให้ที่ประชุมรับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ ซึ่งมาจากการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญาฉบับ
นี้ เว้นแต่อนุสัญญาฉบับใหม่ มีข้อกำหนดให้

ก) การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกในอนุสัญญาฉบับใหม่ ถือเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับเก่าใน
ทันที โดยไม่เกี่ยวข้อง กับบทบัญญัติในมาตรา ๒๒ ข้างต้น หากอนุสัญญาฉบับใหม่มีผลบังคับใช้

ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ ถือว่าการเปิดรับการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้
เป็นอันสิ้นสุดลง

๒. อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตามรูปแบบและบทบัญญัติเดิมไม่ว่าในกรณีใดๆ กับรัฐสมาชิกที่ได้
ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับแก้ไข

มาตรา ๒๗

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกัน